

Brainpower: Taxi

Fitte vijftiger Ab Hoogland vertelt zijn eigenzinnige, indringende verhaal over zijn herstel van een herseninfarct.

Ik lag op de bank toen het geluid van de deurbel door mijn hele lijf sidderde. Sinds mijn beroerte was ik overprikkeld door geluid.

“Dhr. Hoogland?” zei de olijke taxichauffeur toen ik de deur had geopend. “Henk is de naam.” In de regiotaxi zaten reeds twee ouwe grijze dames. Annie, rasechte Leidenaarster van ver in de tachtig, werd er het eerst uitgegooid. Ze ging naar haar dochter met twee kinderen in de Merenwijk die – volgens Annie – zelf te beroerd was om haar moeder te bezoeken.

Op de achtergrond klonk op RadioNL het opbeurende ‘We zullen allemaal een keer naar boven gaan’ van het illustere trio *De drie vrienden*. Hoewel de old ladies angstig dichtbij boven waren, zongen ze gepassioneerd mee.

Met – in mijn breinbeleving – 120 km per uur scheurde Henk vervolgens met zijn splinternieuwe VW Transporter door de drukke Steenstraat richting de Stevenshof. Daar werd Ans

– goedlachse kakmadam – afgezet. Zij bewoonde een riant penthouse – volgens haar eigen zeggen – met ‘view’ op de Oude Rijn. Zij was weduwe van een gefortuneerde ex-Heineken-manager die jarenlang in Angola had gewerkt. Op de radio speelde de Nederlandse kraker, ‘Lekkerding’ van John West & Lange Frans. Ik vroeg – omdat de dames toch al afgezet waren – of er in godsnaam een andere zender op mocht.

Onderweg naar het RRC schepte de opgefokte Henk – Ans vond dat hij niet kon rijden – een legertje ganzen die na herhaaldelijk toeteren doodleuk midden op de weg bleven staan. Hij had ze nog zo gewaarschuwd.

Aan het eind van deze Leidse roadtrip stapte ik bij het RRC uit. Drie kwartier te vroeg voor mijn fysio en conditie-groep-afspraak. Nog genoeg tijd voor een Latte Macchiato met een vers gebakken amandelbroodje.

COLUMN

Hans Böhm

Freelance publicist

Voorpret

Om het te vieren willen we volgend jaar een bijzondere reis maken. Vijfentwintig jaar huwelijk maak je niet vaak mee. De keus viel op Madagaskar. “Daar moeten we niet te lang mee wachten”, zei mijn vrouw subtiel, “straks kan het niet meer”. Dat zijn verwijzingen waar je niet vrolijk van wordt maar ze heeft natuurlijk wel een punt. Om te weten wat ons zo’n beetje te wachten staat zochten we contact met een gespecialiseerd reisbureau. Die hadden net toevallig een informatiedag op de Apenheul bij Apeldoorn. Filmpjes en lezingen over verre bestemmingen: Tanzania, Ethiopië, Kenia, Oeganda, Malawi en ook Madagaskar. Alle toekomstige reizigers kregen een rondleiding op het dierenpark in de hoek van de eigen bestemming. Verschillende soorten maki’s liepen tussen onze benen door, het zijn halfapen die alleen op Madagaskar voorkomen (een halfaap heeft kleinere en eenvoudiger hersenen dan een aap maar ze moeten dezelfde voorouders hebben gehad want als leek zie je amper het verschil). Mooie lange zwart/witte staarten die rechtop staan als ze lopen zodat ze elkaar kunnen zien. Ze schijnen in het echt ook weinig angst te kennen. Alle mannetjes van een groep paren met een vruchtbaar vrouwtje, werd er verteld. Dat doet denken aan de bonobo-apen, die seks ook gebruiken voor het plezier en communicatie en niet alleen uit voortplantingsdrift. Er stond een nep-baobabboom, want de boom zelf overleeft hier niet. Het lijkt alsof de boom ondersteboven staat; volgens een legende van de Bosjesmannen is de boom door boze goden op de aarde gegooid en op zijn kop terecht gekomen. Die gaan we straks in volle bloei zien met grote stammen van wel 30 meter omtrek, waarin water uit het natte seizoen wordt bewaard om in het droge seizoen te overleven. De voorloper van de watertoren, denk je dan gelijk. Bij de lezing kwamen wat highlights aan de orde: watervallen, ongerepte gebieden, indrukwekkende camouflagepakken van vogels, kevers, kikkers en kameleons. Wandelende takken zijn van nature moeilijk te spotten. Tachtig procent van alle flora en fauna op Madagaskar vind je nergens anders, ooit zat het vast aan India en aan Afrika. We hadden geen idee maar het eiland Madagaskar is groter dan Engeland, Duitsland en Nederland bij elkaar.

We besloten om voor een reis dwars over het hele eiland te gaan, met z’n tweeën in een jeep met een gids/chauffeur, om zo min mogelijk te missen. Dan ben je flexibeler in tijd en bestemming dan in een groep. Er zal veel gelopen worden in oerwouden en natuurparken en over bergen en tropische stranden, ook ’s nachts.

Het is wel een gebied bij de evenaar dus we moeten voorzorgen nemen tegen malaria en andere ongewenste ziektes maar dat mag de pret niet drukken. Verder is een flexibele instelling – een vereiste om te reizen in Afrika en Madagaskar – hierin geen uitzondering. Je komt in contact met armoede en situaties die wij, Nederlanders, als inefficiënt en frustrerend ervaren. Maar ja, dat zijn maar woorden en daar staan andere woorden tegenover: puur, authentiek.

We hebben nog een half jaar voor de voorbereidingen maar de voorpret is begonnen.